

БОЖА ІСКРА

№ 5 (46) Травень 2016 року

ВИДАЄТЬСЯ ЗА БЛАГОСЛОВЕННЯМ БЛАЖЕННІШОГО ОНУФРІЯ,
МИТРОПОЛИТА КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ УКРАЇНИ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Великдень - найголовніше християнське свято. Син Божий Ісус був розп'ятий на хресті за людські гріхи. Але на третій день після смерті Він воскрес! Сталося це саме на Великдень. Відтоді ми святкуємо Світле Воскресіння! Великодню передую суворий 40-денний піст, під час якого дорослі їдять тільки пісню їжу та моляться - так відбувається духовне очищення.

На Великдень люди відвідують церкву, де батюшка освячує паски, яйця. Усі вітають одне одного, цілують, говорять: "Христос воскрес" - і чують у відповідь: "Воістину воскрес!" А традиція ця пішла ось звідки. За переказами, прийшовши до римського імператора Тиберія з благою вістю: "Христос воскрес!", Марія Магдалина піднесла йому в дарунок куряче яйце. Імператор розсміявся і сказав, що швидше яйце стане червоним, ніж він повірить у це. І на очах здивованої публіки біле яйце в руках Марії Магдалини стало червоним! Тиберій був вражений і відповів: "Воістину воскрес!"

Співає жайворон з небес:
"Христос воскрес! Христос воскрес!"
У небо дзвін гуде з села:
"Христос воскрес! Йому хвала!"
В проміннях сонячна блакить:
"Христос воскрес! Його хвалить!"
Журчить струмок - весняний дзвін:
"Воскрес Христос - Господній Син!"
Радіють діти у вінках:
"Христос воскрес на небесах!"
І вся земля, мов той вінок,
З чудесних трав, дітей, квіток...
І в серці радість через край:
Воскресли поле, річка, гай,
І лине пісня до небес:
"Христос воскрес! Христос воскрес!"

Христос Воскрес! Христос Воскрес!
- Співає все довкілля.
- Із серця лине до небес
Вся радість і весілля.

А дзвони дзвонять і гудуть -
Веселі, великодні.
Турботи й сум десь геть ідуть,
Буденний глум, злигодні.

Цвіте весна, а з нею знов
І серце розквітає.
Душа у сяєві обнов
Світ щиро обіймає...

Дівчата, як квітки, - "жучка"
Виводять коло церкви.
Любов до ближнього палка,
Поки життя не смеркне.

Що за дивні яйця
Наша курочка знесла!
Намальоване гніздечко,
Ще й пташиночка мала,
Навкруги - барвисті квіти,
Жовті, сині гілочки...
Чи здогадуєтесь, діти,
Що це? Певно - писанки!
Їх не курочка знесла,
Їх матуся принесла,
Ми гуртом розмалювали
Для святкового стола:
Сяють наші писанки,
Як весняні квіточки!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Чув Гетсиманський сад

Чув Гетсиманський сад святу молитву,
Коли Христос Отця Свого благав:
"Мій Отче, Я цю чашу гірку вип'ю,
Ти так звелів, щоб Син Твій постраждав".
Молився Вчитель, учні всі дрімали.
Просив Отця: "Мене Ти не остав".
А в тім саду Христа уже шукали,
Вже час ту чашу випити настав.
Сад Гетсиманський ніч ту не забуде,
Всесвятий Бог спокійно вже чекав,
Аж поцілунком зрадницьким Іуда
Свого Учителя на люту смерть віддав.
Зв'язали воїни Христові руки,
Раділи, що розбійника знайшли,
І повели Його на страшні муки,
Але не знали, з Ким вони ішли.
Тяжкі страждання Господа чекали,
Ні разу крик не вирвався з грудей,
Лиш страшні рани кров'ю вниз стікали,
А Він із жалем думав про людей.
Ніщо любов Христову не зломило,
Коли кричали люди: "Розпни!"
О, Боже мій, як страшно Тебе били,
А Ти молився: "Прости їм все, прости!"
Вінцем терновим голову зв'язали,
Вояк на плечі хрест тяжкий звалив.
Як падав - били і в лице плювали,
І на Голгофу Бога повели.
Голгофський Хрест. - Ридає вся природа.
Голгофський Хрест. - Здрігається земля.
На цім Хресті гріхи всього народу
І невинна кров - Спасителя - Христа.
Погасло сонце, не могло дивитись,
Померкли зорі, щоб не бачить мук.
Коли Господь просив води напитись,
Йому піднесли оцет з людських рук.
І мовили святі уста: "Звершилось!"
Спасіння людям всім тоді прийшло,
Закрилися очі, більше не дивились
І кров з-під вінця стікала на чоло.
"Це дійсно Бог!" - сказав хтось із народу.
З Голгофи всі із жахом розійшлися,
Лиш Свята Матір Божа і природа
Слізьми гіркими з жалем облилися.
Не знав той люд, що Бога розпинали,
Не знали, що Христос за нас страждав,
Як до хреста Ісуса прибивали,
А Він молився і гріхи прощав.

Страждальна мати

Вже проснулася земля від тривалого сну -
Навкруги зелен-шумом вирує...
Аквареллю душі намалюю весну
І Ісусу Христу подарую.
На малюнку отім буде спів солов'я.
Яблуневий туман за порогом,
А дощем голубим Україна моя
Просльозиться в любові до Бога.
Намалюю весну джерелом поміж трав,
Що струмує до кожного серця,
Бо весна на землі - то воскресна пора,
Воскресінням Христовим зоветься.

Чудовий ранок, сонце світить
Лунає пісня до небес,
Радіють всі - дорослі й діти:
Христос Воскрес! Христос Воскрес!

Який цей ранок урочистий,
Не стало страху, - смуток щез,

І скрізь летить ця славна звістка:
Христос Воскрес! Христос Воскрес!

За смерть Христову, за спасіння,
Зате, що Він зійшов з небес,
Нехай в це свято Воскресіння
Співають всі: Христос Воскрес!

Великдень

Лине пісня до небес, -
Це радіють діти.
Ради нас Христос воскрес,
Як нам не радіти?

В цю чудову, славу мить
Зникне хай тривога,
І ви, дорослі, не мовчіть, -
Славте з нами Бога.

Про це чудо із чудес
Хай почують всюди.
З мертвих наш Христос воскрес,
Веселіться, люди!

Христос Воскрес! - скажимо всім

Я маленька ще, та знаю,
Що Ісус Христос живий.
Я Йому пісні співаю,
Він тепер Спаситель мій.

Не мовчи і ти, мій друже,
Подивись в блакить небес.
Слав Його, не будь байдужим,
Бо ж для тебе Він воскрес!

Сталося чудо з чудес, -

Всім цю новину звіщайте:
З мертвих Син Божий Воскрес!
Люди, Його величайте!

Христос воскрес...

"Смертю смерть подолав..." -
Все це так незбагненно,
І життя дарував
Він сьогодні для мене,
І живу я, расту
В цьому світі розлогім,
І радію Христу
У любові до Нього.
Він живий, Він воскрес,
Бо любов невмируща.
Я візьму його хрест
І нести му в грядуще,
Щоби світ не погас,
Як зоря на світанні,
Щоб останній цей час
Був для нас не останній,
Розквітали поля
Врожаєм небувалим,
Щоби доля моя
Згодом піснею стала...
О Ісус, Ти страждав
На Голгофі так довго,
Смертю смерть подолав
Ради щастя мого.
Благодатним дощем
Я відмию сумління -
Хай світлішає ще
Світлий день Воскресіння.

Вдягла весна мережану сорочку,
Умившись і звільнившись від турбот,
І підіймає волошкові очі
До вищих, до церковних позолот.

Великдень всіх нас на гостини просить,
Малює сонце, полотно небес,
І крашанку, як усмішку підносить,
Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

І дзвони засріблилися завзяті,
І ніби покотилося між людьми:
Христос Воскрес!
Чи, може, на цім святі
Із бездуховності воскресли й ми?

Сьогодні день, сьогодні празник...

Христос Воскрес! Звершилось чудо,
Кругом радіє дівчора.
Врочиста пісня лине всюди, —
Це справді радісна пора.

Христос Воскрес! Пуста могила,
Немає місця для тривоги.
Яка велика Божа сила,
Яким Всесильним є Наш Бог!

Ніхто в цей день хай не сумує,
Хай лине пісня до небес.
І кожне серце хай відчужує:
Христос воістину воскрес!

Христос Воскрес! Відкрилось небо.
Він вмер, щоб нам не помирати.
Тепер прийняти тільки треба
Його безмірну благодать.

Христос Воскрес! І ти воскресни
І розпочни нове життя.
Тоді тобі Отець небесний
Відкриє світле майбуття.

ТАЙНА ВЕЧЕРЯ

На п'ятий день після входу Господа в Єрусалим, тобто, по-нашому, в четвер (а в п'ятницю увечері належало заколоти пасхальне ягня), ученики запитали Ісуса Христа: "Де хочеш, щоб ми приготували Тобі їсти паску?"

Ісус Христос сказав їм: "Підіть до міста, і зустрінеться вам чоловік, який нестиме глек води, підіть за ним, і куди він увійде, кажіть господареві дому того, що Учитель каже - де світлиця, в якій Я споживатиму паску з Моїми учнями? Він покаже вам велику, прибрану і готову горницю; там приготуйте нам".

Сказавши це, Спаситель послав двох учеників Своїх - Петра та Іоанна. Вони пішли, і все відбулося так, як сказав Спаситель; і приготували паску.

Увечері того дня Ісус Христос, знаючи, що Його буде видано цієї ж ночі, прийшов з дванадцятьма апостолами Своїми в приготовану світлицю. Коли всі возлягли за столом, Ісус Христос сказав: "Дуже бажав Я цю паску їсти з вами перш ніж зазнаю страждань. Бо кажу вам, що не буду вже більше їсти її, доки вона не сповниться в Царстві Божому". Потім встав, зняв із Себе верхній одяг, обв'язався рушником, налив в умивальницю води і почав омивати ноги ученикам і обтирати рушником, яким був підперезаний.

Обмивши ноги ученикам, Ісус Христос надів одяг Свій, возліг і сказав їм: "Чи знаєте, що Я зробив вам? Ви називаєте Мене Учителем і Господом. Отже, якщо Я, Господь і Учитель, умив вам ноги, то і ви повинні вмивати ноги один одному. Бо Я дав вам приклад, щоб і Ви робили так само, як Я зробив вам".

Цим прикладом Господь засвідчив не лише Свою любов до учнів Своїх, але й навчив їх смиренню, тобто не вважати за приниження для себе служити будь-кому, хай навіть і нижчій за себе людині.

Після споживання старозавітної паски єврейської, Ісус Христос установив на цій вечері Таїнство Святого Причастя. Тому й називається вона "тайною вечерю".

Ісус Христос, узявши хліб, благословив його, розламав на частини і, даючи учням, сказав: "Прийміть, споживайте; це є Тіло Моє" (що за вас віддається на страждання і смерть, для прощення гріхів). Потім узяв чашу з виноградинним вином, благословив,

подякував Богу Отцю за всі Його милості до роду людського і, подаючи ученикам, промовив: "Пийте з неї всі, це є Кров Моя Нового Завіту, що за багатьох проливається на відпущення гріхів".

Ці слова означають, що у вигляді хліба й вина Спаситель подав те саме Тіло Своє і ту саму Кров, які на другий день після цього Він віддав на страждання і смерть за наші гріхи. Як хліб і вино стали Тілом і Кров'ю Господа, - це таємниця, незбагненна навіть для ангелів, тому і називається таїнством.

Причистивши апостолів, Господь дав заповідь завжди здійснювати це таїнство, чинити на спомин про Нього. Це таїнство здійснюється у нас і тепер і здійснюватиметься до кінця віку за богослужінням, що називається літургією.

Під час тайної вечері Спаситель сповістив апостолів, що один з них видасть Його. Вони ж дуже засмутилися і, розгублено презираючись між собою, у страху запитували один за одним: "Чи не я, Господи?" Іуда теж запитав: "Чи не я, Учителю?" Спаситель говорить йому: "Ти сказав". Іоан же возлежав поряд зі Спасителем. Петро подав знак, щоб він запитав, про кого сказав Господь. Іоан, припавши до грудей Спасителя, тихо запитав: "Господи! Хто це?" Ісус Христос так само тихо відповів: "Той, кому Я, вмочивши, подам хліба". І, вмочивши шматок хліба в миску. Він подав його Іуді Іскаріотському, сказавши: "Що робиш, роби швидше". Та ніхто не зрозумів, до чого Спаситель сказав йому це.

Оскільки ж в Іудії була скринька з грішми, то ученики подумали, що Ісус Христос посилає його купити щось на свято чи роздати милостиню убогим. Іуда, взявши той хліб, одразу ж вийшов. Була вже ніч.

Ісус Христос, розмовляючи й далі із учнями Своїми, сказав: "Діти! Недовго вже бути Мені з вами! Заповідь нову вам даю: щоб ви любили один одного, як Я полюбив вас, так і ви любіть один одного. З того знатимуть усі, що ви Мої учні, якщо будете мати любов між собою... Немає більше від тієї любові, як хто душу свою покладе (віддасть життя своє) за друзів своїх. Ви - друзі Мої, якщо виконуєте те, що Я заповідаю вам".

Під час бесіди Ісус Христос прорік учням, що всі вони спокусяться через Нього цієї ж ночі - усі розбіжаться, залишивши Його

одного, "бо написано: уразу пастиря, і розбіжаться вівці отари".

Апостол Петро сказав: "Якщо і всі спокусяться Тобою, то я ніколи не спокушусь".

Тоді Спаситель сказав йому: "Істинно кажу тобі, що в цю ніч, перше ніж проспівас півень, ти тричі зречешся Мене і скажеш, що не знаєш Мене".

Та Петро ще більше став запевняти, кажучи: "Хоч би мені довелося і вмерти з Тобою, не зречуся Тебе".

Те саме казали й інші апостоли. Спасителі слова дуже засмутили їх.

Втішаючи їх, Господь сказав: "Нехай не сповнюється смутком серце ваше, віруйте в Бога (Отця) і в Мене (Сина Божого) віруйте".

Спаситель обіцяв учням Своїм послати від Отця Свого іншого Утішителя та Вчителя замість Себе - Святого Духа. Він сказав, що вблагає Отця, і Він дасть їм іншого Утішителя, Духа істини, Якого світ не може прийняти, тому що не бачить Його і не знає Його; а вони знають Його, бо Він з ними перебуває і в них буде (тобто Дух Святий перебуватиме з усіма істинно віруючими в Ісуса Христа - в Церкві Христовій). Ще недовго, і світ вже не побачить Спасителя; але ученики побачать Його; бо живе Він (тобто Він є життя; і смерть не може перемогти Його), - і вони жити будуть".

А далі Ісус Христос сказав учням Своїм: "Коли ж прийде Утішитель, Якого Я пошлю вам від Отця, Дух істини, Який від Отця виходить, Він буде свідчити про Мене. Також і ви будете свідчити, бо ви спочатку зі Мною".

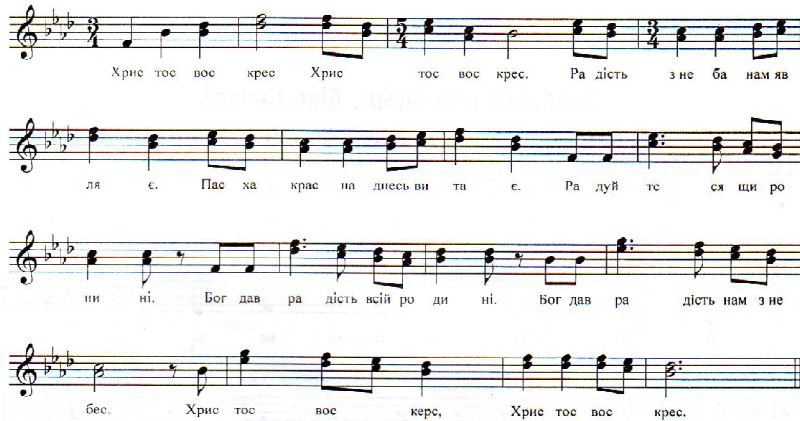
Ісус Христос провістив також учням Своїм, що багато зла і бід вони зазнають від людей за те, що вірують у Нього. "У світі сумувати ви будете; але будьте мужніми, - сказав Спаситель. - Я переміг світ" (тобто переміг зло у світі).

Бесіду Свою Ісус Христос закінчив молитвою за учнів Своїх і за всіх, хто віруватиме в Нього, щоб Отець Небесний зберіг їх усіх у твердій вірі, в любові і в однодушності (у єдності) між собою.

Коли Господь закінчив вечерю, підвівся Він і одинадцять учеників Його і, проспівавши псалми, пішли за потік Кедрон, на гору Єлеонську, в Гетсиманський сад.

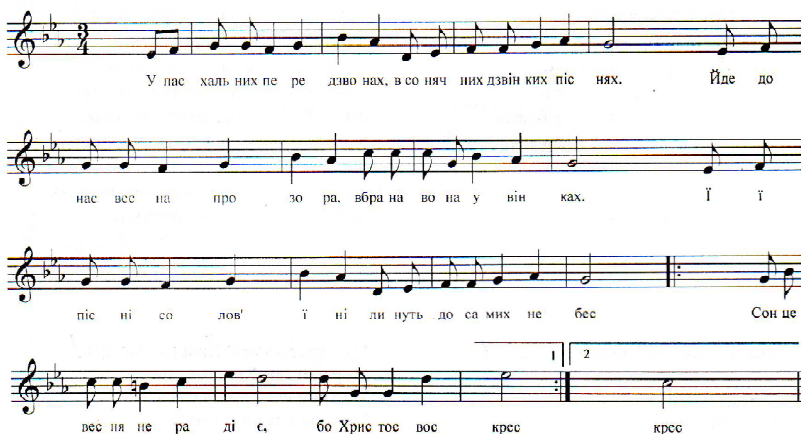

Христос воскрес! (Радість з неба нам являє)

Христос воскрес! Христос воскрес!
Радість з неба нам являє,
Пасха красна днесь вітає.
Радуйтеся щиро нині:
Бог дав щастя всій родині,
Бог дав радість нам з небес:
Христос воскрес! Христос воскрес!
Христос воскрес! Христос воскрес!
Земленька зі сну збудилася,
В траві, квіти замайлась.
Звір і пташка веселиться,
Миром Божим світ краситься.
Людам мир дав Бог з небес:
Христос воскрес! Христос воскрес!
Христос воскрес! Христос воскрес!
Мир нам сам Христос приносить,
Мир нам небо днесь голосить.
Мир той Божий всі вітаймо,
Ласку Божу прославляймо,
Чудо Боже всіх чудес:
Христос воскрес! Христос воскрес!

У Пасхальних передзвонах

У Пасхальних передзвонах,
В сонячних дзвінках піснях
Йде до нас весна прозора,
Вбрана вона у вінках.

Приспів:
Її пісні солов'їні
Линуть до самих небес.
Сонце весняне радіє,
Бо Христос воскрес.

Небо в променях жевріє,
Море сяє в небесах.
Пролісок в струмках біліє,
Бо прийшла весна до нас.

Приспів:
Її пісні солов'їні
Линуть до самих небес.
Сонце весняне радіє,
Бо Христос воскрес.

Просимо читачів газети помо-
литись про здоров'я рабів Божих Ксенії,
Анатолія, Віктора, Людмили,
Вікторії, Ольги, Миколая,
благодійників Едуарда і Тетяни.